

LXXXVIII.

Betænkning og Indstillinger

angaaende

de i Folketinget indbragte **Andragender**, der have været tilfillede
Udvalget for Andragender.

(Udgivne den 27de Marts 1899.)

I. Fra Luthersk Missionsforening i Danmark om Tilladelse til at lade ombære kristelige Skrifter. (Indbragt den 14de Oktober 1898 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem).

Da Luthersk Missionsforening stiftedes i Marts 1868, eksisterede der ikke Forbud mod Kolportage, og Foreningen kolporterede i nogle Aar ubindret. Da et saadant Forbud senere blev udstedt, indgav Foreningen et Andragende til Indenrigsministeriet om at maatte kolportere, hvilket under 28de December 1878 blev bevilget. Tilladelsen blev imidlertid paa Kultusministeriets Foranledning sat ud af Kraft 18de December 1886. Den 16de Januar 1897 indgav Foreningens bornholmiske Afdeling et nyt Andragende om denne Sag, og Sjællands Biskop, ligesom ogsaa Bornholms Amtmand og Provst, udtalte sig velvillig om Andragendet, der yderligere anbefalede af 5 Præster, der hørlig godt kendte Foreningen og dens Færd. Andragendet blev ikke bevilget. Foreningen venter sig ikke pekuniær Vinding af Kolportagen, snarere, at denne vil kræve Tilskud, da en Del Skrifter stentes bort. Det er for Foreningen en Samvittighedsjag ogsaa paa denne Maade at tjene Gud og navnlig derved finde Anledning til at opsoge saadanne, som sjælden besøge Kirke eller andre Steder, hvor Guds Ord forkyndes. Her begæres ikke noget finansielt Tilskud, kun en Tilladelse, der paa flere Steder vilde bidrage til at jævne, mildne og afrunde religiøse Kanter og medvirke til Enighed og god Forstaaelse. Andragerne mene, at Tilladelsen ikke vil være uden al Betydning for selve Folketirken, idet Foreningen tæller adskillige Tusinder af dens troende Medlemmer, og de henviser til, at baade Diaconisjefestiftelsen og navnlig „den indre Mission“ har uindstrøket Kolportagefrihed. Da det er Missionsforeningens lige saa magtpaaliggende som nogen anden ikke at udbrede noget usundt eller noget, der strider mod den lutherste Lære, mener man, at det kan være vanskeligt for jævne Folk at forstaa det fuldt retfærdige i, at den ene Fraktion eller Forening favoriseres fremfor den anden.

Afskrift af ovennævnte Andragende til Indenrigsministeriet fra Foreningens bornholmiske Afdeling, Ministeriets Afslag samt Afskrift af 5 Erklæringer fra Sognepræster m. m. medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.